

ушъ падна. Отъ носа и устата му бликна кръвъ. Следъ малко и той бѣше мъртъвъ.

Всички турци бидоха избити. Паднаха и четирима отъ чичовитѣ другари, които бѣха по-малко опитни. Самъ Кочо и двама отъ синоветѣ му бѣха доста сериозно ранени, останалитѣ двама бѣха леко засегнати. Нѣмаше човѣкъ неодрасканъ, неокървавенъ. Стаята бѣше заприличала на салхана. И стениитѣ, и тавана бѣха упрѣскани съ обилна кръвъ. Ятагани, ножове, пистолети, пушки, трупове — всичко плуваше въ кръвъ.

Следъ боя.

Презъ едничко малко прозорче на изтокъ нахлу потокъ слънчева свѣтлина. Гледката бѣше ужасна. Най-напредъ женитѣ изнесоха децата на двора. Мжжетѣ изнесоха убититѣ си другари. Следъ това на близката рѣка се измиха. Превързаха ранитѣ си. Набързо женитѣ изпраха на мжжетѣ кървавитѣ дрехи. Трѣбаше да се бърза. Всичко по-ценно измжкнаха измжжи и товариха на коне и мулета.